NEUVOSTON LAUSUNTO,

annettu 22 päivänä tammikuuta 2002,

Suomen tarkistetusta vakausohjelmasta vuosiksi 2001–2004

(2002/C 33/02)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon julkistyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja yhteensovittamisen tehostamisesta 7 päivänä heinäkuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 [1] ja erityisesti sen 5 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon komission suosituksen,

on kuullut talous- ja rahoituskomiteaa,

ANTAA SEURAAVAN LAUSUNNON:

Neuvosto tarkasteli 22 päivänä tammikuuta 2002 Suomen tarkistettua vakausohjelmaa, joka kattaa vuodet 2001–2004. Neuvosto on tyytyväinen siihen, että julkisen talouden ylijäämän, joka vuonna 2000 oli odotettua suurempi, ennakoidaan säilyvän suhteellisen suurena koko ohjelmakauden ajan. Julkisyhteisjön velan suhteessa BKT:hen odotetaan vähenevän edelleen, joskin aiemmin ennakoitua hitaammin. Neuvosto katsoo, että tarkistettu ohjelma on talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen mukainen.

Vuoden 2001 tarkistetussa vakausohjelmassa esitetyssä makrotalouden skenaariossa talouskasvun odotetaan hidastuvan voimakkaasti vuonna 2001, mikä johtuu lähinnä ulkoisen tasapainon jyrkästä heikentymisestä. Seuraavina vuosina BKT:n kasvun odotetaan kiihtyvän vähitellen ja saavuttavan lähellä kasvupotentiaalia olevan tason jakson lopussa. Vaikka tällä hetkellä on olemassa huomattavia lyhytaikaisiin näkymiin kohdistuvia riskejä, tuoreimmat tiedot viittaavat siihen, että talouskasvun heikkenemisen pohja saavutettiin vuoden 2001 loppupuolella. Sen vuoksi oletus talouden elpymisestä vuodesta 2002 alkaen vaikuttaa uskottavalta. Elpyminen riippuu kuitenkin ratkaisevasti odotetusta työllisyyden kääntymisestä kasvuun, jonka toteutuminen edellyttää tuekseen maltillisena jatkuvaa palkkakehitystä.

Neuvosto toteaa, että ohjelmassa ennakoidaan julkisen talouden ylijäämän alenevan vuoden 2000 poikkeuksellisen korkealta tasolta hieman yli 2 prosenttiin suhteessa BKT:hen vuosina 2002–2004. Tätä on tarkasteltava vuosina 2000 ja 2001 saavutettujen suurien ylijäämien valossa. Ennustettu ylijäämän pieneneminen johtuu BKT:n kasvun voimakkaasta tarkistuksesta alaspäin. Vuonna 2002 se johtuu kuitenkin myös veronalennuksista ja ennakoitua suuremmista menoista ja poikkeaa siten valtion keskipitkän aikavälin menokehyksistä. Tällainen poikkeaminen tapahtui myös vuonna 2001. Neuvosto suosittelee, että menokehyksiä noudatetaan tulevina tiukasti ja kevään 2002 menokehysten tarkistuksen yhteydessä korjataan osa tapahtuneista menokehysten ylityksistä. Lisäksi neuvosto on tyytyväinen äskettäin hyväksyttyyn lakiin, jossa paikallisyhteisöjen edellytetään laativan tasapainoisia talousarvioite keskipitkällä aikavälillä. Neuvosto suosittelee, että tämän säädöksen täytäntöönpanoa seurataan tarkkaan, jotta voidaan varmistaa sen tavoitteiden toteutuminen. Koska väestön ikääntymisestä aiheutuu Suomelle kovia menopaineita, neuvosto pitää olennaisen tärkeänä, että keskipitkällä aikavälillä ylläpiedetään suurta julkisen talouden ylijäämää, jotta julkisen talouden velkasuhdetta voidaan alentaa riittävän nopeasti.

Neuvosto toteaa, että julkisen talouden ennakoitu ylijäämä on täysin vakaus- ja kasvusopimuksen vaatimusten mukainen koko ohjelmakauden ajan. Lisäksi yli 2 prosenttia ylijäämäiseksi suhteessa BKT:hen arvioitu julkisen talouden rakenteellinen rahoitusasema tarjonnee riittävän varmuusmarginaalin, jotta vältetään perustamissopimuksessa määrätyn julkisen talouden alijäämän 3 prosentin raja-arvon ylittyminen tavanomaisissa suhdannevaihteluissa.

Neuvosto on tyytyväinen siihen, että tarkistetussa ohjelmassa sitoudutaan edelleen rakenteellisten uudistusten jatkamiseen. Hallituksen suunnittelemat työttömyyskorvausjärjestelmän uudistamistoimet ovat tervetulleita työttömyyden kasvun vuoksi. Suunniteltu uudistus täydentää myös tervetulleella tavalla työhön kohdistuvien verojen alennusten suotuisia saavutuksia. Näillä verojen alennuksillä pyritään keventämään nykyisellään raskasta työhön kohdistuvaa kokonaisverorasitusta työllisyyden vahvistamiseksi. Työllisyyttä voitaisiin tukea myös yksityisen palvelusektorin ja työmarkkinoiden rakenneuudistuksia lisäämällä. Myös eläkejärjestelmän uudistus olisi saatettava loppuun aikataulunsa mukaisesti.

[1] EYVL L 209, 2.8.1997, s. 1.